

[Damsgaard.]

ungdom, som har Lyst til engang selv at blive Skipper paa egen Kutter.

Et andet Led i denne Regulering af Fiskeriet er Fastsættelsen af saadanne Maskestørrelser i Fiskegarn, at Mindstemaalet for Fisk, der kan landes, maa sættes op. I Forbindelse med dette vil jeg gerne pege paa et bestemt Forhold; jeg ser i Betænkningen fra det høje Landsting, at de to Fiskeriforeninger har været inde paa det samme. Det Forhold, jeg vil pege paa, angaar Fangsten af Hvilling, den saakaldte Skidtfisk. Med de nu fastsatte Mindstemaal kan der næsten ikke landes Skidtfisk, og det vil ikke alene komme til at gaa ud over de Fiskere, der driver dette Fiskeri, men det vil volde stor Gene videre ud. Fiskemelsfabrikkerne vil komme til at mangle Raa-materiale, og Landbruget kan ikke faa Fiskemel til Opfodring, ligesom det ogsaa vil gaa ud over Ferskvandsfiskeriet; f. Eks. vil Ørredfiskeriet o. lign. gaa i Staa, fordi man bruger Hvilling som Foder for Ørred og for øvrigt ogsaa til Fiskeyngelens Mading.

Der er en Række Forhold i denne Konvention, hvis praktiske Virkning jeg i hvert Fald er noget ængstelig for. Nærværende Forslag har det Formaal at give Ministeren Bemyndigelse til at kontrollere, at Konventionen overholdes for vort Lands Vedkommende. Det er meget vidtgaende Bemyndigelser, der her gives Ministeren. Principielt er jeg og mit Parti imod at fortsætte med en omfattende Bemyndigelseslovgivning paa en meget lang Række af Samfundslivets Omraader. En Bemyndigelseslovgivning var vel nødvendig under Besættelsen, men vi mener ikke, at den er det paa samme Maade nu, tre Aar efter Besættelsens Ophør. Nu er det Rigsdagen, der skal træffe Bestemmelse og tage Ansvaret, ikke Ministeren alene. Jeg tror heller ikke, at en saa vidtgaende Bemyndigelse til Ministeren som den, der er Tale om i nærværende Lovforslag, er nødvendig. Vi kunde maaske helt have undværet Loven. Imidlertid har man nu enstemmigt vedtaget Lovforslaget i det høje Landsting, og Ministeren har i det der nedsatte Udvalg givet Tilsagn om, at han vil raadføre sig med Fiskeriets Hovedorganisationer, inden der træffes særlige Beslutninger vedrørende Overholdelsen af Konventionen, og i Betragtning af dette og til Trods for mine Betæneligheder skal jeg dog anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Kirsten Amby: Ja, netop under Hensyn til det af den foregaaende Taler

sidst anførte, nemlig den grundige Behandling i Landstinget og de der givne Tilsagn og til den enstemmige Vedtagelse i det andet høje Ting, kan jeg paa mit Partis Vegne — da vort Partis sædvanlige Ordfører i Sager af denne Art ikke har kunnet være til Stede — anbefale, at man stemmer for Lovforslaget.

Kristian Nygaard: Det Lovforslag om Bemyndigelse til den højtærede Fiskeriminister, som vi her behandler, er, som allerede omtalt, en Følge af Rigsdagens Godkendelse af Londonkonventionen af 5. April 1946 om Foranstaltninger mod Overfiskning i de Havomraader, Lovforslaget omfatter. Vi kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Man kan naturligvis ikke paa Forhaand have nogen Sikkerhed for, at de meget vidtgaende Bestemmelser vil blive overholdt fra Land til Land, men hvis det lykkes, er det mit bestemte Indtryk, at Loven kan blive en værdifuld Støtte for et rationelt Fiskeri i de paagældende Havomraader. Her i Danmark behøver vi næppe at være i Tvivl om, at de nødvendige Beslutninger vil blive taget efter fornøden Forhandling mellem Fiskeriets Hovedorganisationer og Fiskeriministeren. Vi vil selvfølgelig som Fiskerination yde vort Bidrag til at hindre den Overfiskning, der her er Tale om.

Jeg skal derfor tillade mig paa Det radikale Venstres Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende Lovforslag har jo sit Udspring i den Konvention, som blev vedtaget i London og dateret 5. April 1946 og senere er godkendt her i Rigsdagen, og som tager Sigte paa at hindre en Overfiskning. Denne Konvention, der er tiltraadt af en Række Lande, maa vel hilses med Tilfredshed og tillige betragtes som Udtryk for Forstaaelse hos den Række af Lande, der har tiltraadt dens Bestemmelser. Det maa da ogsaa være baade naturligt og rigtigt, at Fangstredskaberne og Fiskerflaadens Størrelse afpasses efter et bestemt Forhold Landene imellem, og at der saa ogsaa føres Kontrol med, at de i Konventionen trufne Bestemmelser overholdes.

Lovforslaget giver, som det er nævnt af tidligere Talere en — kan man godt sige — udstrakt Bemyndigelse til den højtærede Fiskeriminister. Hensigten er at sikre, at vort Land overholder de trufne Beslutninger saavel med Hensyn til Fiskerflaadens Begrænsning som til Fiskegarnenes Maskestørrelse. En anden og bedre Ordning har vel næppe kunnet træffes, om de Beslutninger,